

TASS ziņojums

Saskaņā ar lidojuma programmu 1962. gada 15. augustā kosmiskais kuģis „Vostok-3” ar kosmonautu Andrijanu Nikolajevu un kosmiskais kuģis „Vostok-4” ar kosmonautu Pāvelu Popoviču nolaidās iepriekš noteiktajā rajonā.

Kosmiskie kuģi „Vostok-3” un „Vostok-4” nolaidās zemē normāli. Kosmonauts Andrijans Nikolajevs nolaidās pulksten 9.55, kosmonauts Pāvels Popovičs — pulksten 10.01.

Pēc lidojuma kosmosā un nolaišanās uz Zemes abi kosmonauti jūtas labi. Kosmosa kuģu „Vostok-3” un „Vostok-4” lidojuma programma izpildīta pilnīgi.

Būsim sava lielā laikmeta cienīgi

No visas sirds priecājos par mūsu «Vostok-3» un «Vostok-4» lidojumiem, priecājos par drosmīgajiem kosmonautiem Andrijanu Nikolajevu un Pāvelu Popoviču. Apsveicu mūsu padomju zinātniekus — kosmisko kuģu būvētājus. Vārnavas

pamatskolas pedagogu vārdā apsolu, ka darīsim visu, lai audzinātu skolēnos mīlestību pret zinātni, lai mūsu jaunā paaudze būtu šo lielo dienu cienīga.

P. BUDREIKO,
Vārnavas pamatskolas direktors

Sūtām vislabākos novēlējumus

Neaizmirstamas, savilņojuma pilnas ir dienas pašlaik. Kosmosa tālēs lidoja mūsu kosmonauti — Andrijans Nikolajevs un apakšpulķvedis Pāvels Popovičs. Priecīgo vēsti par kosmosa kuģu «Vostok-3» un «Vostok-4» sekmīgu palaišanu uzzināju darba vietā. Es priecājos, ka tieši padomju zinātne paveikusi tādu lielu darbu. Cilvēki kosmosā! Zinātne pēta zvaigznājus tagad ne tikai observatorijās,

bet tieši kosmosā. Mūsu ciema bibliotēkā šinīs dienās nebija tāda lasītāja, kura pirmie vārdi nebūtu: — Vai jūs dzirdējāt? Pilotē jauni kosmonauti, padomju lidojātāji!

Ikviens ciema iedzīvotājs pusdienas pārtraukumā vai vakarā pēc darba ar nepacietību ieslēdza radio vai televizoru.

— Skatījos ar pazīnām pārraidi pa televizoru. Tiešām, biju savilņota, kad dik-

tors paziņoja par ceturta kosmosa kuģa sekmīgo palaišanu. Padomju zinātne vēlreiz pierādījusi savu pārākumu, — dalījās ar mums savās domās Lauceses kolhoza cūkkopēja Velta Meldere.

Un tagad, gan darbā, gan atpūtā ikviens savās domās sūta drosmīgajiem debess dzīļu pētniekiem vislabākos novēlējumus.

A. OŠANE,
Seces ciema bibliotēkas vadītāja

Kopā ar jums, draugi!

Priecīgo vēsti par A. Nikolajeva un P. Popoviča kosmisko reisu uzzināju Daugavpilī. Tikko biju notīstis Pedagoģiskā institūta fizikas un matemātikas fakultātes 3. kursa pārbaudījumus. Priecājos, ka mūsu Dzimtenes dēli atkal devušies zvaigžņu trasēs, lai dotu lielu ieguldījumu padomju zinātnē. «Vostok-3» un «Vostok-4» lidojumi ir jauns, neredzēts panākums, mūsu zinātnes triumfs!

Mēs, Daudzses astoņgadīgās skolas skolotāji, ar lielu interesi sekojam visiem radio un televīzijas raidījumiem par kosmisko reisu norisi. Tas ir vareni! Šobrīd sirdis pilda lepnums par mūsu vareno Dzimteni.

Esam nolēmuši, ka par godu «Vostok-3» un «Vostok-4» lidojumiem 1. septembrī skolā rīkosim kosmonautu pēcpusdienu. Jau tagad skolotāji un skolēni ir sākuši gatavot priekšnesumus šiem svētkiem. Divu kosmisko kuģu ceļojumu apspriedīsim arī fizikas un matemātikas pulcīnā.

V. ANTĀNS,
Daudzses astoņgadīgās skolas direktors

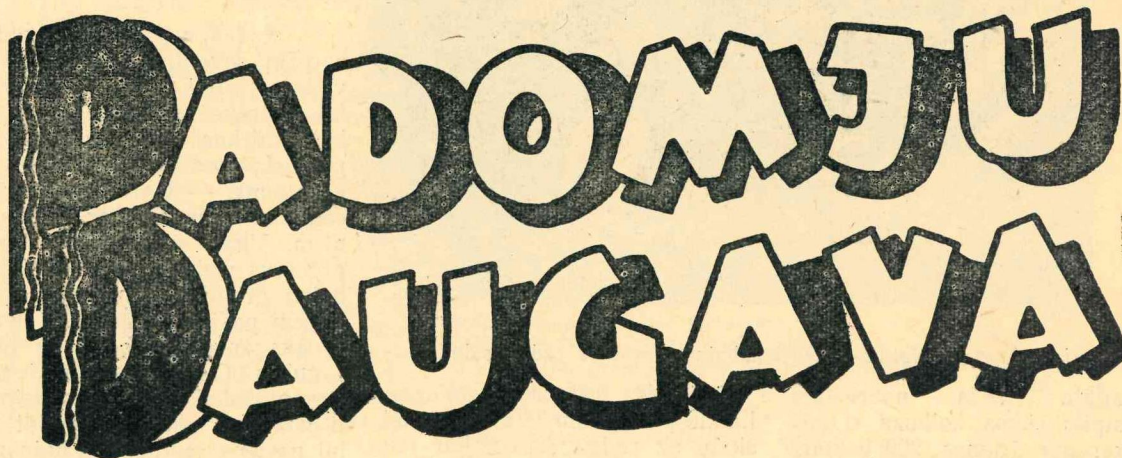
MIERAM, LAIMĪGAI RĪTDIENAI

— Apbrīnojami! Lieliski! Pārsteidzoši! — Viesītes kolhoza ļaudis nebeidz izteikt prieku un sajūsmu par jauno padomju kosmonautu Andrijana Nikolajeva un Pāvela Popoviča varoņdarbu, padomju tehnikas un zinātnes triumfu.

Kosmonautu lidojums uz zvaigznēm iedvesmo kolhozniekus ražot darbam saimniecības tīrmos. Kolhoza komjaunieši ar savu sekretāri Vilmu Kerubiņu priekšgalā svētdien sarīkoja lopbarības ieviešanas talku. Desmit cilvēku lielā jauniešu grupa ievada šķūņos vairāk nekā desmit tonnas āboliņa. Pēdējos priekšdarbus ziemāju pļaujas uzsākšanai veic Jāņa Dāboliņa un Judītes Kalniņas vadītās brigādes.

V. KĀRKLIŅS,
Viesītes kolhoza valdes priekšsēdētājs

VISU ZEMJU PROLETARIESI, SAVIENOJĒTIES!

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

40 (2735)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 16. augustā

Maksā
2 kap.

Strādnieki sirsnīgi aplaudē

... Viegli iesicas elektromotors, un lielais milzenis ar divām garām kājām pa plato sliežu stīgu lēni sāk slīdēt uz priekšu. Galva krietni vien jāatliec, lai uz milzīgā celtņa kāju savienojuma augšdaļas apmēram trīs, četru stāvu mājas augstumā pa rotējošas kabīnes logu saskatītu Alfredu Volantu. Kā izveicis šoferis prot izspraukties cauri drūzmai, tā viņš nekļūdīgi vajadzīgā vietā nolaiz troses, lai iekrāvēji tajās aizāķētu kārtējo koku paketi un nolaistu piebraukušajos vagonos...

Daudzevas pārkraušanas iecirknī iekrāvējiem, koku sagarinātājiem neiznāk laika garlaikoties. Katram te sava vieta, savas noteiktas ope-

rācijas, kas izpildāmas ar lielu precizitāti. So saskaņoto darba ritmu izbeidz vienīgi stingri nepārkāpjamais darba grafiks, kad beidzas celtņa vadītāja otrā maiņa. Tad arī nakts klāt... Bet šoreiz lielais celtis apstājas neparastā laikā. Vēsts par padomju kosmonautu grupas lidojumu jau bija izplatījies iecirknī. Detaļas toties ne visiem bija zināmas, jo, kad šeit bija pusdienas pārtraukums, radio diktors runāja par ko citu...

«Cīņas» jaunais numurs, ko no pasta tikko bija saņēmis noliktavas pārzinis Edmunds Rāčenis, pārvērtās par pulcēšanās signālu. Ļaudis gribēja vairāk uzzināt par padomju kosmonautu Andrijana Ni-

kolajeva un Pāvela Popoviča cilvēces vēsturē līdz šim vēl nepiedzīvoto varoņdarbu.

Tas bija mītiņš bez prezidija, bez oratoru saraksta. Ziniet, kas to vadīja? Padomju kosmonauta Nikolajeva attēls «Cīņas» pirmajā lappusē... (avīzes pirmdienas numurs ar kosmonauta Nr. 4 apakšpulķveža Pāvela Popoviča attēlu vēl nebija saņemts). Draudzīgi aplausi izteica klātesošo prieku (mūsu fotografam izdevās fiksēt šo brīdi).

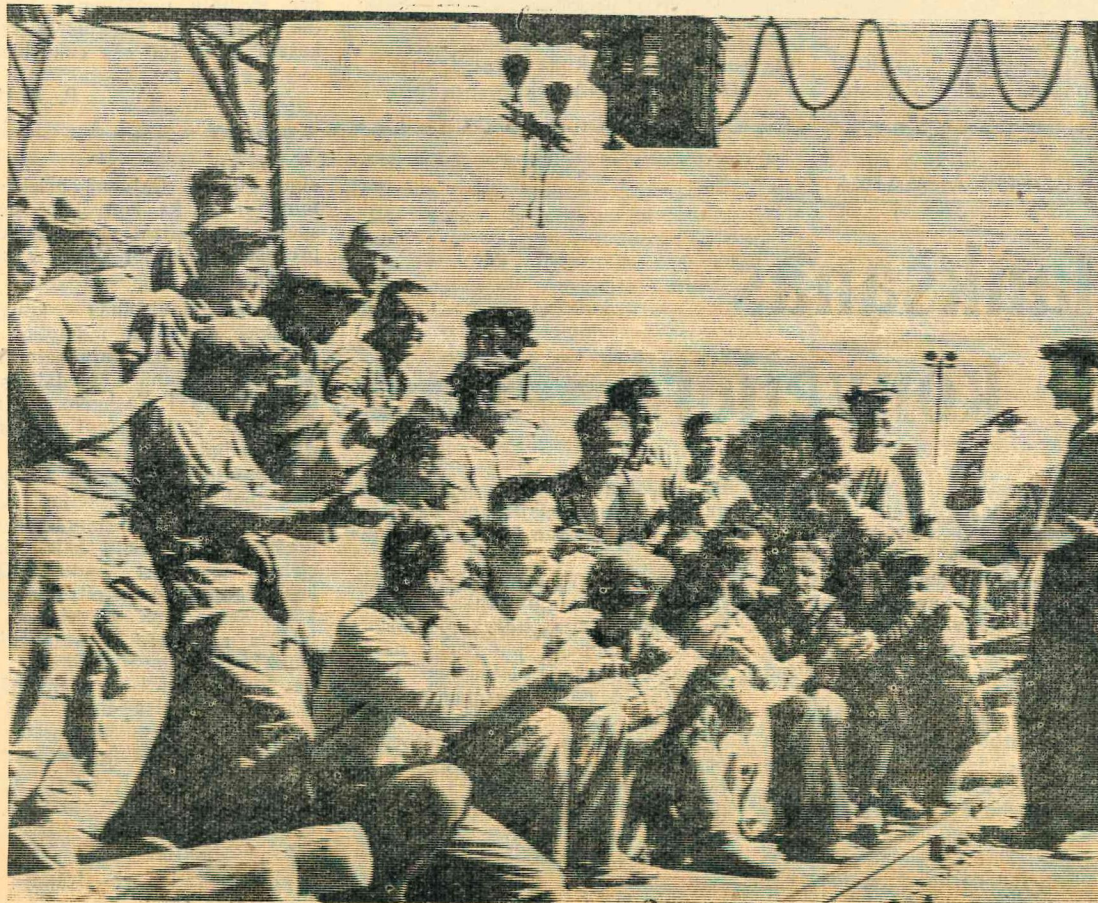
Skopi ir TASS ziņojuma vārdi, bet cik daudz varonības un diženuma tajos slēpjas. «No tādiem kā mēs,» kāds pa starpām iesaucās. «Strādnieku puīši, bet redz, ko iespēj...!»

Strādnieki, zemnieki, lūk, kas valda Padomju zemē un spēj radīt brīnumus. Mūsu tautas laimes, miera un komunisma uzvaras dižie ideāli iedvesmo uz varoņdarbiem, liek pašaizliedzīgi pildīt uzticēto pienākumu. Pašaizliedzīgs un disciplinēts ir arī Jēkabpils mežrūpniecības Daudzevas iecirkņa kolektīvs. Vēsturiskais padomju cilvēku kosmosa lidojums iedvesmo arī viņus.

Daudzevas mežrūpniekiem uzticēti atbildīgi pienākumi. No viņu saskaņota darba atkarīgs ražošanas ritms daudzās republikas rūpniecības uzņēmumos. Finiera klučus šeit krauj Kuldiņas saplākšņu fabrikai «Vulkāns», papīrmalku — papīra izgatavošanas rūpnīcai Slokā, sērskociņu klučus — koksnēs pārstrādāšanas kombinātam Liepājā, kuģu būves kokus — Mangaļu kuģu būvētavai, stutmalka iet uz Ungārijas Tautas Republikas ogļu šahtām, bet kur tad vēl telegrāfa stabi, mucu kluči un virkne citu izstrādājumu, kuriem nonēmeji ir visdažādākajās vietās. Krava visiem vajadzīga, un, jo ātrāk tā pienāks, jo labāk.

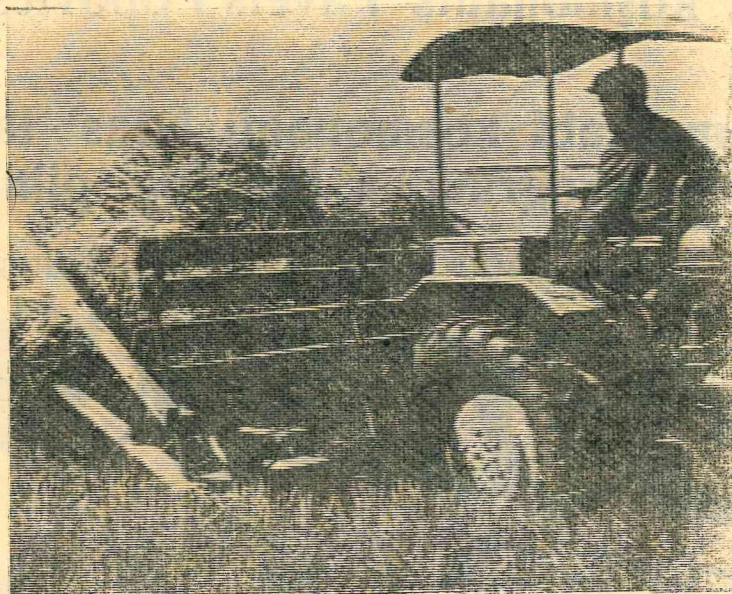
Autoritāti pārējo biedru vidū ar savu uzcītību iemantojuši koku sagarinātāji Leons Rimša, Francis Puisāns, Aleksandrs Lapinš, vagonu iekrāvēji Jāzeps Hmelnickis, Staņislavs Bogdans un daudzi citi.

E. KOCENA teksts
V. BEĻEVIČA foto

Rudzu plauja sākusies!

GRAUDU STRAUME PLŪST BUNKURĀ

Traktorists Augusts Naglis šavac kombaina novāktos rudzu salmus.

Bagāta raža nobriedusi Krustpils ciema kolhoza «Leņina karogs» tīrumos. 200 hektāri labības gaida plāvējus. Kā pēc komandas ietarkškas plaujmašīnas, iedūcas druvu kuģa — kombaina dzinējs. Vienmulie tīrumi atdzivojas.

Eriks Siliņš ar savu palīgu Jāni Macānovu ievada kombainu SK-3 pirmajā aplī ap rudzu druvu. Pirmais riņķis iet mazliet lēnāk nekā parasts. Brižiem mehanizatori aptur mašīnu, paregulē te vienu, te otru agregāta darba mezglu. Ar katru nākošo apli kombaina gaita kļūst raitāka.

— Rīta stundās darbs nav tik spraigs. Rudzu salmi vēl pilni rasas valgmes, neslīd, bet bieži vien tinas. Tāpēc Eriks ar Jāni tik uzmanīgi vada mašīnu. — paskaidro agronoms Alfrēds Avotiņš.

Var redzēt, ka viņš ne mazāk par pašiem mehanizatoriem norūpējies par darba gaitu. Saule kāpj arvien augstāk. Lauka malā piebraukusi kravas automašīna. Šoferis Jānis Sepkāns ieradies pēc pirmās graudu kravas. Pēc briža viņš piestūrē mašīnu pie kombaina. Pirmie jaunās ražas graudi birst kravas kastē. Pēc nesenā lietus tie vēl pamiksti. Jānis Sepkāns tos tūlīt vedīs uz kalti. Tur tos gaida kolhoznieki, lai pabeigtu šogad skopās saules darbu.

Blakus rudzu druvai grupa kolhoznieku saved vienkopus no gubiņām āboliņu un sakrauj lielās kaudzēs. Gubiņas pie kaudzēm piešķūrē ar slīdgrābekli Augusts Naglis ar traktoru DT-20.

„Druvās” arī jau sāks

Aizvakar Druvu kolhoza pirmās brigādes laukos pacēlās šīgada pirmie rudzu stāti. Plauju uzsāka ar divām plaujmašīnām un kūlišu sējēju. Teicami strādāja gan plaujmašīnu vadītāji Juris Svirksts un Pēteris Antāns, gan arī Jānis Filipskis, kuram uzticēts kūlišu sējis.

Pirmajā dienā nopļauti 11 hektāri rudzu. Pieturoties labam laikam, rudzu plauju padomju saimniecības laudis varēs pabeigt ilgākais desmit dienas.

M. MOLČANOVS

Redzams, traktorists steidzas. Laiku pa laikam viņš pamet skatu uz rudzu druvu, kur jau sakrājušās salmu gabanas. Tad viņš strauji pagriež traktoru uz rudzu pusi. Viens tvēriens, otrs, un uz slīdgrābekļa vesels salmu kalns.

Rudzu druvā ražu novāc mehanizatori. Laukkopji mierīgi var pabeigt lopbarības sagādi. Pēc dažām dienām pirmajam

kombainam pievienosies otrs. Jānis Celmiņš un viņa palīgs Jānis Ozols ar savu S-4 dosies uz nobriedušākajiem rudzu tīrumiem.

Vienlaikus ar pirmo kombainu dažādās vietās sākuši darbu seši zirgvilkmes labības plāvēji, kurus vada pieredzējuši kolhoznieki.

— Ražas novākšanu šoruden sarežģī saveldrējusies labība, vietām tīrumi mitri. Tomēr viss tas netraucē mehanizatorus un kolhozniekus enerģiski stāties pie ražas novākšanas, — stāsta agronoms. — Galveno masīvu centisimies novākt ar kombainiem. Visus svarīgākos darba procesus mehanizēsīm. No kombaina graudus transportēsīm ar diviem pašizkrāvējiem. Salmus savāks ar slīdgrābekli un tūlīt sagubos. Centisimies racionāli izmantot darba spēku, maksimāli noslogot tehniku, strādāt tā, lai neviens centners graudu neaizietu zudumā.

It kā apstiprinot agronoma vārdus, kombains sāk vēl straujāk virzīties pa rudzu druvu. Bunkurā plūst zeltaina graudu straume. Pirmajās darba dienās kolhozā novākts ap 30 hektāru ziemāju.

Attēlā: pirmie graudi no kombaina bunkura birst transportmašīnas kravas kastē. D. SLIKŠANA teksts un foto

PIEREDZES APMAINA

Slaukšanas konveijers

Divas trešdaļas no piensaimniecības fermu darbiniekiem mūsu zemē aizņemti vissmagākajā darba operācijā — slaukšanā. Slaukšanas mehanizācija ir viens no galvenajiem mūsdienu uzdevumiem. Tā dos iespēju ne vien atvieglot lopkopju darbu, bet arī vērst to daudz ražīgāk, iegūt vairāk lēta piena un sviesta.

Lai mehanizētu un atvieglotu slaucēju darbu, Omskas apgabala kolhozi un padomju saimniecības plāno izbūvēt 378 slaukšanas zāles, no tām 230 būvē šefi — Omskas rūpniecības uzņēmumi un celtniecības organizācijas. Daudzas slaukšanas zāles jau darbojas. Kolosovkas un Kormilovkas rajonā ar elektri-

bu jau slauc visas govīs. Pāreju uz elektrisko slaukšanu patlaban beidz Isliķuļas un Lubinskas rajoni.

«Skujiņas» tipa slaukšanas zāle tomēr nav vienīgais lopkopības fermu mehanizācijas līdzeklis. Omskas apgabala lopkopji jau pāriet uz tā saucamo konveijerslaukšanu. Būtišķā tā ir tā pati slaukšana «skujiņas» tipa zālē, tomēr konveijers darba ražīguma ziņā pārspēj visas pārējās ierīces. Ar to ir daudz ērtāk un vieglāk strādāt. Ja «skujiņas» tipa slaukšanas zālē viens cilvēks stundā izslauc 30 līdz 40 govīs, tad, strādājot ar konveijertipa slaukšanas ierīci, trīs cilvēki tai pašā laikā tiek galā pat ar trīs-

Slauksim govīs ātri

Neretas padomju saimniecības lopkopju prātos tagad nodarbina doma — kā varētu ierindoties cienīgā vietā Jēkabpils teritoriālās ražošanas pārvaldes kolhozu un padomju saimniecību slaucēju savstarpējā sociālistiskajā sacensībā. Tagad, kad pagājuši septiņi mēneši kopš gada sākuma, varam ar gandarījumu konstatēt, ka, salīdzinot ar 1961. gadu, esam strādājuši labāk, ieguvuši vairāk produkcijas.

Lūk, B. Tūmena vidējo piena izslaukumu no govīs, salīdzinot ar 1. augusta rezultātiem pērn, kāpinājusi par 28,8 kilogramiem. Par 8,8 kilogramiem lielāki ir T. Kiseļovas darba rādītāji. Abas slaucējas kopj pa 29 govīm. Tā ir pamatīga slo-dze.

Mans ganāmpulks ir 30 galvu liels. Tikpat daudz govju ir arī G. Kiseļovam, kurš pārņēma D. Palabinskas grupu. Arī manā govju grupā augusi produktivitāte. Esmu izslaukusi vidēji par 89 kilogramiem piena vairāk nekā pērn no katras govīs. Ne mazums darba ieguldīts, lai panāktu šo kāpinājumu.

Jūlijā man izdevās iz-

slaukt no katras govīs par 5 kilogramiem piena vairāk nekā pārejām slaucējām, tikai pateicoties pareizai slaukšanas tehnikai. Par to varu runāt visai no-teikti, jo citādā ziņā ar savām biedrēm strādājam vienlīdzīgos apstākļos. Kursos, kur savā laikā mācījies, mūs instruēja, kā labāk ekspluatēt mehāniskās slaukšanas agregātus, panākt ātrāku govju izslaukšanu. Tas ir ļoti svarīgi. Kā redzams, rezultāti neizpalika.

Patiešām, ļoti vērtīga un augstāzīga ir mehāniska slaukšana. 118 govīs tagad slauc 4 cilvēki, citur tādu lopus skaitu parasti apkopj 11 cilvēku. Skaidrs, ka tādā ceļā ievērojami pazeminās piena pašizmaksa. Pati mehāniskā slaukšana slēpj sevī arī vēl citādas neizmantotas darba ražīguma kāpināšanas rezerves. Piemēram, būtu labi, ja govīs varētu mehāniski slaukt arī ganības.

Lopu produktivitātes celšanai ļoti vajadzīgs iekopt ganības. Par tagadējām ganībām mums maz prieka. Iza arī to platība. Par šo saspejušo problēmu atrisināšanu noteikti jādome padomju saimniecības speciālistiem. Dabīgi, ka tādos apstākļos ļoti nozīmīgi ir pastiprināti piebarot lopus. To arī darām.

Bez visa tiešā darba fermās paveicām arī ne mazums biešu kopšanā. Savu doto vārdu, ka katrs no mums izaudzēs cukurbietes 0,5 hektāra platībā, izpildīsim. Šajās dienās mēs savos piefermas laucīņos beidzām ravēšanu un starprindu apstrādi. Visā platībā ir uzsēts virsmeslojums. Mēs labi apzināties cukurbiešu nozīmi piena izslaukumu kāpināšanā. Esam apņēmušies ražu novākt laikus un bez zudumiem.

Gribu izmantot avīzes starpniecību, lai grieztos ar aicinājumu pie visām rajona slaucējām, kas strādā ar mehāniskiem agregātiem. Izmantosim visā pilnībā mūsu ričībā nodoto tehniku, lai nodrošinātu ātru slaukšanu! Laidīsim darbā visas rezerves izslaukumu palielināšanai un saistību izpildei.

J. NĀBURGA,

Neretas padomju saimniecības «Zemgaļu» fermas vecākā slaucēja

P. PLUSS

Nākošā gada ražām

Kirova kolhozā ziemājus šogad sēs 250 hektāru platībā aizņemtajās papuvēs. Uzsāka lauku uzāršanu, no kuriem novākts āboliņš. Jau aparti vairāk nekā 30 hektāri. Traktoristi Jānis Baumeistars un Jānis Nātrēns jau nākošo 10 dienu laikā uzars 130 hektāru atbrīvoto zālāju lauku.

Saimniecībā vienlaikus rūpējas par rušināmkultūru nākošā gada ražu. Tiem laukiem, kur pašreiz birst rudzi, pieved organisko mēslojumu un sakrauj kaudzēs lauka malā. Jau izvests 1200 tonnu kūtsmēslu.

Darbs pilnīgi mehanizēts. Tūlīt pēc ziemāju novākšanas kūtsmēslus izklieš uz rugājus uzars. Nākošajā gadā šeit sēs cukurbietes.

simt govīm. Galvenā priekšrocība tomēr ir tā, ka konveijers dod iespēju automatizēt visus slaukšanas procesus, ieskaitot pat caurulišu uzmaukšanu.

Pirmais slaukšanas konveijers Omskas apgabalā uzbūvēts Krasnaja Poļanas padomju saimniecībā. Tā izgatavošanā piedalījās pats konstruktors I. Teslenko. Konveijers sāka strādāt septiņgades otrā gada beigās.

Padomju saimniecībā bieži ierodas lopkopju delegācijas. Un tur ir ko redzēt un ko pamācīties. Lūk, plaša cilindruveida zāle. Gar tās sienām visapkārt paaugstinājums, kas atgādina karuselī. Uz tā ierīkotas sešpadsmit stāvvietas. Grida izklāta ar flīzēm, laistās niķelētie slaukšanas aparāti. Govju kūtiņš nav ne automātiskās dzirdināšanas trauku, ne gaisa ceļu. Lopi dzer no čuguna silēm, ko apsilda elektrība, mēslus aizvāc buldozers.

Nesen es biju Krasnaja Poļanas padomju saimniecībā. Slaucamā ganāmpulka brigadieris Nikolajs Lisovs pastāstīja:

«Divus gadus es strādāju «skujiņas» tipa slaukšanas zālē, bet ta-

gad ar konveijeru, ko dēvē arī par «karuselī». Ko par to lai saka? «Skujiņas» tipa slaukšanas zāle ir laba, bet slaukšanas konveijers tomēr ir solis uz priekšu. Strādāt ar to ir daudz vieglāk. Eju uz slaukšanas zāli kā uz fabriku. Mūsu ganāmpulkā ir 300 govju, un mēs tās izslaucam pusotrās stundās. Konveijers tiek izmantots kādas trīs stundas dienā. Mēs strādājam septiņas stundas dienā. Slaucējas operatores izpelna mēnesī 80 līdz 90 rubļu. Par slaukšanas konveijeru tagad sapņo tūkstošiem slaucēju, daudzi kolhozu un padomju saimniecību vadītāji.»

Otrs slaukšanas konveijers iekārtots padomju saimniecībā «Krasnij Oktjabrj». To uzbūvēja mehāniks autodidakts Ivans Lenskis. Saimniecībai tas izmaksāja astoņus tūkstošus rubļu. Krasnaja Poļanas padomju saimniecībā iekārtotā konveijera darbināšanai vajadzīgi trīs pārvadi, bet Lenska konveijeram — tikai viens. Padomju saimniecības mehāniks ir vienkāršojis piena no-liešanu un viņš iztiek bez nerūsejošām caurulēm. Tagad Teslenko no viņa aizguvis šo jauninājumu. Lenska konveijeru apkalpo četri

LABĀKĀS SLAUCĒJAS

Jēkabpils rajonā UZ ŠI GADA 1. AUGUSTU

Slaucējas uzvārds	Saimniecības nosaukums	Govju skaits	Uzņemtais saistības	Iegūts no govs kg 7 mēnešos
KOLHOZOS				
V. Čakstena	Komunārs	10	3700	2326
E. Gudrā	Uz priekšu	9	4000	2312
M. Budena	Ezerkrasts	9	3950	2296
Z. Konovalova	Komunārs	13	3200	2280
A. Švirkste	Zelta vārpa	10	3600	2192
L. Brangale	Draudzība	18	3600	2189
A. Vinakalne	Draudzība	13	3000	2159
J. Kuzmiča	Ozols	10	3000	2096
I. Traķina	Draudzība	16	3300	2088
A. Spēka	Mežgale	10	4000	2079
PADOMJU SAIMNIECĪBĀS				
R. Pipkalēja	Plaviņas	21	3600	2188
M. Maklakova	Plaviņas	12	3100	2164
A. Radionova	Mežāres	11	3100	2011
R. Kants	Zasa	11	3000	1953
A. Saulīte	Vietalva	14	3308	1921
M. Briņķe	Mežāres	11	3000	1914
E. Zālīte	Zasa	9	2800	1871
N. Molotkova	Ābeļi	16	2000	1846
V. Matvejeva	Plaviņas	15	3400	1844
A. Bogdanova	Plaviņas	10	3300	1833

Darbs izaudzējis krietnu lopkopi

Darbs govju fermā Vairai Strautniecei nesākās viegli. Daudz rūpju sagādāja pirmie nes, nebija arī pieredzes. Ne vienreiz vien viņa gatavojās nodot grupu citai kopējai. Bet meistarība izaudzēja darbu. Vairas piemērs to vēlreiz apstiprina. Gāja mēneši, reizē ar iemaņām, pieredzi auga ticība saviem spēkiem.

Sogad Vaira Strautniece jau labāko lopkopju pulkā. Tagad viņai pašai jāpasmaida par kādreizējo mazdūšību. Vienpadsmit brūnālas viņas pārziņā kļūst par pienīgām govīm. Septiņos mēnešos caurmēra izslaukumi no katras pieauguši par 606 kilogramiem, salīdzinot ar pērnā gadu. Uz 1. augustu katrā brūnāla izdevusi 1555 kg piena. Pašlaik dienas izslaukumi sastāda 13,4—13,5 kilogramus. Vaira pastāvīgi rūpējas, lai tie nesamazinātos.

Attēlā: Vaira Strautniece ar savas grupas labāko brūnālu.

D. ZELTIŅA foto

cilvēki: viens operators un trīs slaucējas. Viņi slauc 270 govīs.

Mehāniks stāsta, ka viņa ierīce spēj apkalpot piecīsimt govju. Padomju saimniecības sestajā nodaļā viņa vadībā būvē otrā slaukšanas «karuseli». Pēc tā stāšanās darba ierīndā astoņi cilvēki varēs izslaukt 1000 govju.

Pirms mēneša konveijers sāka strādāt jaunapgūto zemju padomju saimniecībā «Cvetočnij». Arī tur ir daudz jauna, interesanta. Uz tādās pašas cilindriskas ripas kā Krasnaja Poljanā tur iekārtotas nevis sešpadsmit stāvvietas, bet gan divdesmit četras. Tās izvietotas «skujīgas» veidā. Tās pusotras reizes palielina darba ražīgumu. Jaunās ierīces caurlaides spēja ir 240 govju stundā, un dienā tā spēj apkalpot līdz 700 slaucamo lopu. Nodaļas vadītājs V. Daņilovs pastāstīja:

«Te mēs slaucam mūsu 200 govju lielo ganāmpulku. Agrāk šajā darbā bija aizņemtas piecpadsmit slaucējas, turpretī tagad — tikai četras. Un arī tad viņas vēl nav pilnīgi noslogotas.»

Padomju saimniecības partijas komitejas sekretārs Pavels

Pa vecam strādāt vairs nevar

Mūsu teritoriālās ražošanas pārvaldes saimniecībās ļoti dedzīgi apsprieda PSKP Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes Aicinājumu lauku darbaļaudīm sasniegt jaunas robežas svarīgāko lopkopības produktu ražošanā. Kā zināms, pirmā robežlīnija ir iegūt 75 centnerus gaļas uz katru simtu hektāriem aramzemes. To vajag sasniegt jau nākošajā gadā. Tāda ir kolhoznieku, padomju saimniecību strādnieku un lauksaimniecības speciālistu apņemšanās. Cūkkopība, lūk, nozare, kas, pareizi saimniekojot, var samērā īsā laikā nodrošināt panākumus gaļas ražošanā.

Pa vecam strādāt nevaram. To neļauj darīt jaunie uzdevumi. Pašlaik cūkkopībā vispārēju atzinību iemantojušas jaunas darba organizācijas formas, kas prasa mazākus izdevumus, pazemina katrā ražotā centnera pašizmaksu un galvenais — ļauj īsā laikā nobarot lielāku ganāmpulku. Te runa ir par Sociālistiskā Darba Varoņa Antona Bārtuļa metodi, kas neprasa arī lielus kapitālieguldījumus.

Tiesa, cieši saistīts ar šo jauno lopu turēšanas metodes tehnoloģiju ir mehanizācijas jautājums. Mums jāpānāk, lai mehānismi aizstātu cilvēku roku pūlīti ne tikai tādēļ, lai atsvabinātos darba spēks citām vajadzībām, bet tas nepieciešams kā pats izšķirīgais noteikums darba ražīguma pieauguma panākšanai.

Analizējot bekoncūku nobarošanu «Mākalnu» fermā Plaviņu paraugsaimniecībā, nevar nesecināt, ka ražotās gaļas pašizmaksa, salīdzinot ar pērnā pusgadu, kad cūku turēšana lielās grupās tur vēl nebija ieviesta, ievērojami samazinājusies. Marta Roģe, kas septiņos mēnešos nobarojusi 788 cūkas, ieguvusi 364 gramu lielu vidējo diennakts dzīvsvāra pieaugumu katram bekonam. Vasaras mēnešos vidējie dzīvsvāra pieaugumi sasnēguši 485 gramus. Bet šajā pašā saimniecībā vēl ne visai sen šis skaits nepārsniedza pat 200 gramus. Šajā novietnē viena centnera dzīvsvāra pieaugumam patērētas 5,7 cilvēkdienas. Tieši tādēļ arī izdevās panākt, ka viena centnera gaļas pašizmaksa nepārsniedz 130 rubļus, kas ir stipri zemāk nekā vidējie rādītāji saimniecībā.

Ekonomiski aprēķini rāda, ka šīs tas vēl labojams fermā, novēršamas dažas kļūdas. Viena kilograma dzīvsvāram vēl patērēts ļoti daudz barības vienību — 8,7. Tas pa lielākaļ daļai izskaidrojams ar neregulāro barības piegādi.

Cūkas nobaro lielās grupās arī Mežāres padomju saimniecībā Karpis Bogdanovs. Sešos mēnešos viņš nobarojis 415 cūkas, vidēji diennaktī iegūstot 483 gramu lielus dzīvsvāra pieaugumus. Ne slikti panākumi ir Druvu padomju saimniecības cūkkopējai Bronislavai Griškānei. Ja visā saimniecībā darba patēriņš uz 1 centnera dzīvsvāra pieaugumu sastāda 5,5 cilvēka dienas, tad novietnē «Aliaši» b.

brezenta jumiņš, kas slaucējas pasargā no lietus un saules. Agregāts sver divarpus tonnas. To darbina traktors «Belarus», kas rada arī vakuumu. Agregāts paredzēts 300 govju slaukšanai.

Omskas rūpnīcās izgatavoti divi slaukšanas agregāti paraugeksplāri. Pērnvasar man gadijās pavērot šo agregātu darbu Oktobra padomju saimniecībā. Viens no viņiem apkalpoja 240 govīs, otrs — 176. Katrs no tiem vienā stundā izslauca 80 līdz 90 govīs.

Jaunā slaucēja Nina Ždanova pastāstīja:

«Divaina lieta: govīs neļauj sevi slaukt rokām, bet uz konveijeru iet pati. Un arī mēs esam pieradušas pie mašīnas. Tas ir tieši tas, kas mums vajadzīgs. Senāk mūsu brigādē bija 18 slaucējas, turpretim tagad tikai četras. Traktorists ir arī brigadieris un uzskaitvedis.»

Konstruktori turpina strādāt, lai pilnveidotu pārvietojamo konveijeru. Jau izgatavoti rasējumi šā agregāta ražošanai. Metāla patēriņš samazināts līdz minimumam. Lopkopij šos agregātus gaidīt gaida ganībās un piensaimniecības fermās.

J. LUKINS

Griškānei šo pašizmaksas elementu izdevās pazemināt līdz 2,7 cilvēka dienām. Lielākā grupā racionālāk izlietojas arī barība. Salīdzinot ar visu saimniecību, uz viena kilograma dzīvsvāra pieauguma tur patērēts 0,8 barības vienību mazāk. So apstākļu dēļ, salīdzinot ar pārējām fermām saimniecībā, katrs centners dzīvsvāra pieauguma ir par 6,54 rubļiem lētāks. Sie salīdzinājumi runā paši par sevi.

Republikā, kā arī rajonā ir ne mazums saimniecību, kas arvien meklē jaunus ceļus un iespējas, lai plašāk ieviestu komplekso mehanizāciju cūkkopībā, vēl vairāk paplašinātu cūkgaļas ražošanu ar vismazāko roku darba patēriņu. Toties rajonā ir kolhozi un padomju saimniecības, kur vēl arvien strādā pa vecam.

Daudzas sīkas novietnes tikai sadārdzina produkcijas pašizmaksu, bremzē ražošanas tempus. Neretas padomju saimniecībā cūkas izvietotas 9 vietās. Vaislinieces tur tiek turētas kopā ar audzējamām un nobarojamām cūkām. Saimniecībā pavisam 11 cūkkopju. Cilvēkiem, kas strādā šajā nozarē, nākas krietni papildināt, bet ekonomiskais efekts joprojām paliek neievērojams. Pirmajā pusgadā 2—4 mēnešu veciem sivēniem diennakts vidējie dzīvsvāra pieaugumi nepārsniedza 169 gramus. Neretiēši plānoja, ka viena centnera dzīvsvāra pieauguma pašizmaksa būs 85,7 rubļi, bet faktiski izrādījies 183,2 rubļi.

Nepietiekamas uzmanības dēļ lopkopībai te nav tāda vēriena, kāds tai varēja būt. Ilustrācijas dēļ minēsim vēl tādu piemēru: tikai lopu krišanas dēļ nācās ciest 24 tūkstoš rubļu zaudējumu. Ļoti kūtri jaunā ieviešanā ir Neretas padomju saimniecības direktors b. Krastiņš un galvenā zootehniķe b. Kociņa.

Rožkalna kolhozā viens cūkkopējs apkopj 4 vaislinieces un vienu kuili. No divām vaisliniecēm tajā pašā laikā iegūti 3 sivēni... Tādu izšķērdību darba spēka izlietošanā nedrīkstam pieļaut.

Kolhozu un padomju saimniecību

vadītāju neatliekams uzdevums ir apvienot sīkās fermas. Pašlaik daudzās vietās ir arī pastas gatavošanas agregāts PZG-2, kas zaļo masu, cukurbietes var pārvērst pastā. Tādējādi ievērojami samazināsies izdevumi ganāmpulka barošanai, iegūsim lētāku cūkgaļu.

Iekārtojot jaunas novietnes, cūkas sagrupējamās pēc vecuma, bet nevis pēc aizgaldā apmēriem. Katrā saimniecībā jau tagad jābūt darīt viss iespējamais, lai ziemas periodā lopus nodrošinātu ar labu barību. Tā kā spēkbarības vēl ir ļoti maz, jāpāriet uz kombinētās skābbarības sagatavošanu. Izēdinot kombinēto skābbarību ziemas periodā nobarojamām cūkām, pārvēršot to pastā, var ar 6—7 kilogramu lielu racionu dienā, piedodot vēl 0,5—1 kilogramu spēkbarības, panākt diennakts dzīvsvāra pieaugumu no 400 līdz 500 gramu bez citās barības piedevas. Sagatavojot kombinēto lopbarību, tā var sastāvēt no vairākiem lopbarības veidiem, piemēram:

1. variants: cukurbietes — 60 proc. kukurūzas zaļā masa — 10 proc. āboliņa un lucernas zāle — 20 proc. siena milti — 10 proc.
2. variants: kartupeļi — 70 proc. āboliņa un lucernas siens — 25 proc. siena milti — 5 proc.

Saimniecībās jācenšas panākt kartupeļu ieskābēšanu rudenī. Ar to varēs stipri samazināt darba patēriņu fermās kartupeļu vārīšanai un nepieļausim kartupeļu vērtības zudumus. Veicot šos un vēl citus pasākumus, mehanizējot smagos darbus fermās, katrā kolhozā un padomju saimniecībā cūku fermās varēs samazināt roku darbu līdz minimumam, palielināt cūkgaļas ražošanas apjomu, celt darba ražīgumu un samazināt produkcijas pašizmaksu.

J. GRĀVERS,

Jēkabpils teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes galvenais zootehniķis

Apkarosim karantēnas nezāli vijū

Vija ir parazitējoša nezāle. Tai nav savu sakņu un lapu. Apvijusies augiem, tā ar piesūcekņu palīdzību uzsūc no tiem barības vielas. Nezāles stumbri ir pavedienvēdīgi, sazaroti, dzeltenīgi zaļi vai iesarkani tumšbrūni, ziedu daudz, tie sakārtoti blīvās pušķos. Ziediem ir iedzelteni balta vai sāra nokrāsa. Vija vairojas ar sēklām un ar stubļu palīdzību.

Vasarā vija strauji izplatās ar stumbru sānzariem. Tie apvij augus, bieži sapin, izveidojot tā saucamo perēkli. Viens vijas augs var bojāt līdz 158 saimniekauga stumbrus. Vijas stumbra notrūkušie gali spēj ātri pieaugt pie jauna auga un izveidot jaunus infekcijas perēklus. Ziedēšana un sēkļu veidošanās ilgst visu vasaru un izbeidzas, saimniekaugam nokalstot. Sevišķi stipri vija bojā āboliņa, lucernas, timotiņa un linu sējumus. Lopbarības zaļās masas raža un kvalitāte stipri pazeminās. Bez tam, izbarojot tādu sienu lopiem, tie var saslimt un pat nobeigties.

Āboliņa sīksēkļu vija bojā galvenokārt āboliņa, lucernas, timotiņa sējumus. Āboliņa vijas stumbri stipri iesarkani, tievi, tie apvij āboliņu un citus zālāugus, sākot no saknes kakliņa un bieži izveidojot ciešu savijumu pie pašas zemes. Ziedi iesarkati, sīki, sakārtoti lielos pušķos. Āboliņa vijas sēklas var saglabāties augsnē ilgus gadus.

Lauka rupjsēkļu vija parazitē uz āboliņa, lucernas, bietēm, kartupeļiem, sīpoliem, tomātiem un gandrīz uz visām nezālēm.

Stumbri pavedienvēda, zarojas, bāli dzeltenā vai oranžā krāsā, novietojas uz saimniekauga 10—12 cm no zemes. Ziedi sīki, balti, sakārtoti irdenos pušķiņos. Bieži sastopama kopā ar āboliņa viju. Sēklas saglabājas augsnē 5 gadus.

Lai atklātu vijū, jāizdara zālāju sējumu pārbaudes. Atklātie perēkļi nekavējoties jāiznīcina, nopļaujot, cik vien zemu var, jāizravē un masa jāsadēdina. Pēc tam lauka perēkļvietas uzrok, vislabāk tādus laukus apart. Ar ķimikālijām var iznīcināt vijū, ņemot desmitprocentīgo augļu koku korbolinejumu, četrprocentīgo DNOK vai 20 procentīgo dzelzs vitriolu. Apmiglošanas rezultātā tiek iznīcināts āboliņa rugājs kopā ar vijū, kas uz tiem parazitē, bet āboliņa saknes kakliņš netiek bojāts un ataug. Lopus uz tādām laukiem vismaz 6 nedēļas nedrīkst ganīt.

Sēklas materiālu var attīrīt ar elektromagnētiskajām sēkļu tīrāmām mašīnām. Jēkabpils rajonā pagājušā gadā vija tika konstatēta vairākās saimniecībās, kā, piemēram, Neretas, Druvu padomju saimniecībās, Viesītes, Asupes, Oškālna, Čapajeva kolhozos un citur.

Kolhoznieki un padomju saimniecību strādnieki! Iznīciniet vijū itin visur, kur tā sastopama, arī gar ceļmalām, dzelzceļa joslām un grāvjiem.

V. UĻUKA,

Jēkabpils starprajonu augu karantēnas agronome

Mūsu republikas pilsētas

Komjaunatnes iela Jelgavā

LTA fotohronika

Vimpelis uzvarētājas rokās

Jaunlopu nobarošana ieņem svarīgu vietu gaļas ražošanas palielināšanā. Tāpēc kolhozs «Vienība» šim pasākumam šogad veltī daudz vairāk vēribas nekā iepriekšējos gados.

Iepirktos un pašu saimniecībā saņemtos 200 teļus izvietoja septiņās novietnēs. Barības devā ietilpst 6 litri vājpiena un zaļbarība neierobežotā daudzumā. Jūlijā teļu kopējas panāca ļoti labu dzīvsvāra pieaugumu. Vislielāko pieaugumu devuši Martas Baltmanes koptie teļi — 1,1 kilogramu dienā katrs. Labi strādājušas arī Antonija Pusbarnece, Zelma Rugaine, Liene Indāre, Antonija Dambrāne, kuras ieguvušas vidējo diennakts pieaugumu 800—843 gramu, Anna Muceniece un Marta Pupika ieguvušas teļiem pāri par 700 gramu pieaugumu.

Kolhoza valde, novērtējot teļu kopēju darbu, piešķirā ceļojošo vimpeli «Labākā teļu kopēja» lopkopei Martai Baltmanei.

P. SVOKS

Lauku ekonomistu skola

Propagandistu, politiskās izglītības sistēmas ekonomisko skolu un lauksaimniecības ekonomikas pulciņu klausītāju ievēribai!

Padomju saimniecību direktoru un kolhozu priekšsēdētāju, lauksaimniecības speciālistu, ekonomistu, plānotāju, grāmatvežu un tehniķu-normētāju ievēribai!

Teritoriālo ražošanas pārvalžu, apgabalu, novadu un republiku lauksaimniecības orgānu darbinieku ievēribai!

«Ekonomiķeska gazeta» redakcija, sākot ar nedēļas laikraksta 32. numuru, kas iznāca 4. augustā, atver lauku ekonomistu skolu par lauksaimnieciskās ražošanas ekonomikas un organizācijas pamatproblēmām, kas domāta plašam lauksaimniecības darbinieku aprindām.

Skolas programmā paredzētas lekcijas, konsultācijas un atbildes uz lauksaimnieciskās ražošanas ekonomikas, organizācijas, plānošanas un uzskaites galvenajām problēmām.

Virktne konsultāciju būs veltītas jaunajiem lauksaimniecības vadības orgāniem — teritoriālajām ražošanas pārvaldēm, apgabalu, novadu un republiku lauksaimnieciskajiem orgāniem, viņu funkcijām, darba pieredzei un lauksaimniecības vadīšanas tālākas pilnveidošanas metodēm.

Nekļāties ekonomiskā skola iepazīstinās Jūs arī ar lauksaimniecības plānošanas sistēmu, ar ra-

jona un saimniecības specializācijas noteikšanas metodiku, pamata un apgrozības fondu efektīvu izmantošanu, darba un līdzekļu pārtēriņa plānošanu un uzskaiti, darba apmaksas sistēmu kolhozos, padomju saimniecībās utt.

Lauku ekonomistu skolas auditorijas priekšā uzstāsies pirmrindas saimniecību vadītāji, zinātnieki, pieredzējuši ekonomisti un grāmatveži, tehniķi-normētāji un brigadierī, kuri dalīsies pieredzē saimniecības vadīšanā, saimnieciskā aprēķina organizēšanā, tehniskajā normēšanā, tehnoloģisko karšu pareizā sastādīšanā u. c. jautājumos.

Biedrī!

Parakstīt «Ekonomiķesku gazet» var jebkurā pastā, «Preses apvienībā», pie kolhozu pastniekiem.

Mašīnista

varonīdarbs

1941. gadā, sākot nodevīgo uzbrukumu Padomju Savienībai, fašistiskajiem iebrucējiem ilgu laiku neizdevās izlauzties uz Liepāju. Aizturējuši netālu no Liepājas vilcienu ar evakuējamām sievietēm un bērniem, viņi sasēdināja vagonos desantniekus, un šo sastāvu, kas ne ar ko neatšķīrās no pasažieru vilciena, sūtīja atpakaļ uz Liepāju. Pilsētas aizstāvjus tomēr paguva brīdīnāt kādas mazas stacijas dežurants B. Ogonkovs. Liepājas stacijā tolaik bija palikusi tikai viena lokomotive. Stacijas kara komandants b. Antonovs kopā ar kādu mašīnistu milzīgā ātrumā devās pretim ieaidnieka vilcienam. Sestajā kilometrā no Liepājas lokomotive sadūrās ar hitleriešu vilcieni, un fašistiskais desants tika iznīcināts. Abus patriotus visu laiku uzskatīja par bojā gājušiem.

Taču izrādījās, ka varonīgais mašīnists bijis Vladimirs Snarskis, kas tagad ir pensionārs. Viņam jau 70 gadu, no kuriem vairāk nekā 40 viņš nostrādājis uz dzelzceļa, apbalvots ar medaļu par teicamu darbu.

Atceroties fašistiskā desanta iznīcināšanu, V. Snarskis pastāsta, ka vācu okupācijas laikā viņš 11 reizes pratināts gestapo, taču fašistiskajiem okškeriem tā arī nav izdevies noskaidrot katastrofas organizētājus.

«Tā būtu rīkojies jebkurš padomju cilvēks,» saka b. Snarskis.

(LTA)

Redaktore B. IKLAVA

Višķu lauksaimniecības tehnikums uzņem audzēkņus ar pabeigtu 7 vai 8 klašu izglītību laukropības un dārzkopības specialitātēs ar apmācībām latviešu un krievu valodā (arī iepriekšējos gados beigušos). Iestāju pārbaudījumi notiks 27. un 28. augustā, plkst. 10.00.

Konsultācijas notiks 24., 25. un 26. augustā. Tehnikumu beigušiem ir tiesības iestāties augstākajās mācību iestādēs.

Adrese: p. n. Višķi, telefons Spoži 28.

Jēkabpils rajona sadzīves pakalpojumu kombinātam steidzīgi vajadzīgi 5. vai 6. kategorijas luksu mēbeļu galdnieki.

Pieteikties Jēkabpilī, Rīgas ielā 9-a.

Madonas rajona Ļaudonas kolhozam vajadzīgs kalējs. Ir dzīvoklis. Laba satiksmē. Alga pēc vienošanās. Tuvākas ziņas pa telefonu Ļaudona 68.

Darbs solās būt vēl interesantāks

Mēs esam Jēkabpils rajona bibliotēkas šaurajās, bet mājīgajās telpās. Ir agrs, un lasītāju vēl pamaz, tāpēc varam tuvāk iepazīties ar bibliotēkas rosīgo darbinieču kolektīvu.

Abonementa apmeklētājus apkalpo J. Kodeša:

- Nu, kā? Patika?
- Lieliska grāmata!
- Vai turpinājumu arī lasīs?
- Vai «Kolumba mazdēlu» krievu izdevums jums ir?
- Nav. Bet varbūt jūs varētu to lasīt oriģinālā?
- Pagrūti būs! Tomēr pamēģināsim.

Apmierināts aiziet lasītājs, apmierināta smaida bibliotekāre. «Ir taču patīkami ieteikt ļaudīm izlasīt patiesi labu, aizraujošu grāmatu,» saka b. Kodeša.

— Esmu iemilējusi savu darbu. Dažkārt nākas dzirdēt no viena otra «lietpratēja» — kas nu tas par darbu — sēž tik un raksta! Varbūt pirms gadiem divdesmit bibliotekārs bija tikai sēdētājs un rakstītājs, bet šodien — nē! — saka bibliotekāre.

Tā izraisās pārrunas par bibliotēkas darbu šodien. Sarunā dedzīgi iesaistās arī bibliotēkas vadītāja M. Mulere un lasītavas pārzine L. Čukste.

— Šodien bibliotēkas darba ikdiena ir ne mazāk grūta, ne mazāk atbildīga un svarīga kā kaut vai, piemēram, celtniekiem. Arī bibliotekāri ir sava veida celtnieki, konstruktori, izgudrotāji, — saka b. Mulere. — Partija ir devusi mums svarīgu uzdevumu — audzināt komunisma cilvēku. To nevar izdarīt bez grāmatu valstības pārzīņu lielās saimes.

— Rītdienas cilvēkam jābūt gudram, godīgam, un tādā viņš kļūs tikai apgūstot cilvēces radītās kultūras vērtības — izlasot daudz daudz grāmatu, — piebilst L. Čukste.

Un tāpēc arī bibliotēkas darba diena paliet spraiģā darbā, kas ne vienmēr iekļaujas septiņās stundās. Bibliotēkas vadītāja steidz ātrāk apstrādāt jaunās grāmatas. Jāsteidzas — lasītāji gaida.

— Te ir ap 300 jaunu sējumu. Gadā mēs iegādājamies ap 2000. Pašreiz mūsu grāmatu fondā ir 22 tūkstoši vienību, — J. Kodeša pamāj uz plauktiem. Visur plaukti, pilni ar grāmatām, ar tiem rosās lasītāji, pievakarē cilvēku salasās vēl vairāk. Viņi paši iet pie plauktiem, paši atrod vajadzīgās grāmatas. Brīvā pieeja fondiem bibliotēkā iekārtota jau pirms trim gadiem. — Aizvadītajā gadā mums bija 1058 lasītāji, bet šogad ir vēl vairāk. Pie mums lasa ap 900 ģimeņu. Taču tas sastāda tikai ap 70 procentu no visiem apkārtnes iedzīvotājiem. Bibliotēka ik mēnesi rīko kādu plašu sarīkojumu —

mutvārdu žurnālu, disputu, literāru vakaru. Regulāri tiek rīkotas grāmatu izstādes, gatavoti jauni stendi, tiek organizēti daudzi bibliografiski apskati.

Tas viss ir ļoti un ļoti vajadzīgs, bet nedrīkst aizmirst arī jaunu lasītāju praktisko iesaistīšanu.

Plašāk jāizvērs bibliotēkas aktīva darbs, jāiesaista jauni aktivisti, kas kopā ar bibliotēkas darbiniekiem varētu uzņemt sakarus ar fabriku, organizāciju un iestāžu kolektīviem. Kāpēc gan katrā no tiem pa reizi nevarētu iegriezties kāda bibliotekāre ar grāmatām? Bibliotēkai ir visas iespējas lielākajās organizācijās ierīkot pārvietojamos grāmatu punktus. Jāpdomā, vai nebūtu lietderīgi ierīkot

filiāli Kārļa Marksa ielas apkārtnē.

Bibliotēkas turpmākā darba plānos ir lieliski pasākumi. Augustā — plaša antireligiozs sarīkojums «No tumsas uz gaismu», septembra sākumam tiek gatavota literāra tiesa «Kolumba mazdēlu» negatīvajiem personāžiem. Ipaši pasākumi būs veltīti Tretjakova galerijas 75 gadu jubilejai, komponistiem — 1962. gada jubilāriem u. c. ievērojamākajiem notikumiem.

Ir izstrādāts vienotas iedzīvotāju bibliotekārās apkalpošanas plāns, kurā liela vēriba veltīta tieši darbam ar jauniešiem. Bibliotēkas turpmākais darbs solās būt vēl interesantāks.

J. BUSS

Uzmanīgi rīkotos ar šķidro kurināmo

Padomju tautas materiālās labklājības līmeņa tālāka kāpināšana daudzējādā ziņā atkarīga no sekmiņas sociālistiskās lauksaimniecības attīstības, lauksaimniecības kultūru ražības un lopkopības produktivitātes paaugstināšanas. Mūsu rajona kolhozos un padomju saimniecībās ceļ daudz jaunu lopkopības fermu, rekonstruē pastāvošās. Celtniecībā izmanto jaunākos materiālus, iekārtas, mehānismus. Plašu pielietojumu guvušas šķidrā kurināmā iekārtas. Ar katru dienu lopkopības fermās, kalēs un citos objektos nodod ekspluatācijā jaunas šķidrā kurināmā iekārtas.

Pareizi izbūvējot un lietojot šīs iekārtas, ievērojami vieglāks kļūst lopkopju darbs. Bet projektēšanas normu neievērošanas gadījumā šīs iekārtas var kļūt par ugunsgrēka cēloni. Tā, 1962. gada 13. jūlijā kolhoza «Zelta vārpa» cūku novietnē nepareizi izbūvētas iekārtas dēļ izcēlās ugunsgrēks. Ugunsgrēka cēlonis — ugunsdrošības noteikumu rupja pārkāpšana, lietojot šķidro kurināmo. Kurināmā bāka bija uzstādīta uz barotnes jumtiņa, degvielas pievads nebija nodrošināts ar nepieciešamo krānu daudzumu, lietoja krānu, kurš laida garām šķidro kurināmo. Par šiem defektiem zināja priekšsēdētājs un valdes loceklis, kā arī kolhoza mehāniķis b. Caune, bet neviens nerūpējās par minēto bojājumu novēršanu. Vēl jaunāk, cūku fermas strādnieks Jarmolovičs atstāja degošu bojāto apkures sistēmu bez uzraudzības un aizgāja pļaut sienu.

Lai turpmāk nepieļautu ugunsgrēkus, jāievēro šādi šķidrā kurināmā apkures sistēmu iekārtošanas noteikumi.

Kurināmā pievadām jābūt stingri piestiprinātam pie ēkas konstrukcijām un aizsargātam no mehāniskiem bojājumiem. Gumijas šūtenu lietošana kurināmā pievadām nav pieļaujama. Sistēmā nedrīkst būt sūce. Bāka bieži jāiztīra. Kļēģu sienas biežumam jābūt ne mazākam par 25 centimetriem. Kļēģi krāsni jāliek blīvi, bet koka konstrukcijām jāatrodas 51 centimetra attālumā no krāsni iekšējās virsmas vai dūmvada.

Iekārtas ekspluatējot, aizliegts atstāt tās bez uzraudzības, strādāt ar bojātu sistēmu, lietot kurināmā pievada apsildīšanai atklātu uguni, uzglabāt telpā kurināmā krājumus un citus degošus materiālus.

Šķidrā kurināmā pielietošana pieļaujama tikai IV pakāpes ugunsdrošības barības virtuvēs, kas izvietotas atsevišķās ēkās 25 metru attālumā no citām celtnēm vai telpās, kas atdalītas no pārējām ar ugunsdrošu mūri.

P. ĻAKSA,

Valsts ugunsdrošības inspekcijas priekšnieks

~~~~~

Jauno autoru apvienības kārtējā sanāksme notiks šī gada 18. augustā, plkst. 12.00 redakcijas telpās.

Fotografē Zemes pavadoņus

P. Stučka Latvijas Valsts universitātes observatorijas līdzstrādnieki Māris Ābele un Kāzims Lapuška konstruējuši jaunu oriģinālu kameru mākslīgo Zemes pavadoņu fotografēšanai. Jaunā kamera dod iespēju fotografēt ļoti mazus pavadoņus, arī tādus, kas nav spožāki par astoņiem lieluma zvaigznēm. Pavadoņus var fotografēt visā redzamajā kustības trasē. Kamera ir pilnīgi automatizēta. Kamerā izmantota oriģināla kasete, kas ļauj krietni pagarināt ekspozīciju un iegūt precīzākus attēlus nekā ar ārzemju kamerām, piemēram, ar amerikāņu Beikera-Nanna tipa kameru. Ar M. Ābeles un K. Lapuška radīto kameru vīrs Rīgas jau nofotografēti 16 padomju un amerikāņu mākslīgie Zemes pavadoņi. Iegūts vairāk nekā 600 fotoattēli.

Attēla: observatorijas zinātniskais līdzstrādnieks K. Lapuška sagatavo kameru kārtējam uzņēmumam.

J. POISA foto

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktores — 2342, redaktores vietnieci — sekretārei — 2262, redaktores vietniekam — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpilī, Brīvības ielā 212. «Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.